

به نام خداوند در بای نور		خدایی که دارد به هر جا حضور	
پایه: نهم	ساعت شروع: ۱۰:۳۰ صبح	مدت امتحان: تا پایان قرائت	تاریخ امتحان: ۱۳۰۰/۰۳/۰۵ تعداد سئوالات: ۱۰
دانش آموزان روزانه، بزرگسال و دانشجوین آزاد سراسر استان		اداره کل آموزش و پرورش استان چهارمحال و بختیاری - اداره سنجش	
در نوبت خرداد ۱۳۰۰		http://chb.medu.ir	

اگر آدمی را هرگز دردی نمی رسید، به چه چیز تو اوضاع می کرد برای خدا و تضرع می کرد برای او؟ و به چه چیز مهربانی می کرد به مردم و صدقات می نمود به مساکین؟ پس حکیم علیم در هر امری، آنچه به عمل آورده، همه موافق حکمت است و راه خطا در آن نیست.

ای ابوذر، خداوند متعال به سیمای ظاهر و دارایی ها و گفته های تان نمی نگرد؛ بلکه به دل ها و کردار تان می نگرد. ای ابوذر، به اندازه نیاز سخن بگوی گشاده روی و خندان باش که خدای تعالی، گشاده روی و آسان گیر را دوست دارد.

من داستان روباه را با نوشیدن آخرین قطره آب ذخیره خود گوش کردم. اهی کشیدم و به شاهزاده کوچک گفتم: خاطرات تو زیباست! ولی حیف که من هنوز از کار تعمیر هواپیمای خود فراغت نیافته ام.

روزی رابعه بیفتاد و دستش بشکست. روی بر خاک نهاد و گفت:

«الهی اغریبیم و بی مادر و پدر. مرا از این همه هیچ غم نیست، آلا رضای تو می باید بدانم که راضی هستی یا نه؟» آوازی شنید که «غم مخور، فردا جاهیت خواهد بود؛ چنان که مقربان آسمان به تو نازند».

مرد بیمار که واپسین لحظات زندگی را می گذرانید و در تن رنجورش رستی باقی نمانده بود با کلماتی مقطع از دوست دانشمندش تمنا کرد که یکی از مسائل علمی را که زمانی با وی در میان گذاشته بود باز گوید. مرد فقیه مسئله را باز گفت و سپس از جای برخاست و رفت.

آدمی باید که بسیار نگوید و سخن دیگری به سخن خود قطع نکند و در محاوراتی که به حضور او میان دو کس رود، خوض ننماید و اگر از او پوشیده دارند، استراق سمع نکند و تا او را با خود در آن مشارکت ندهند، مداخلت نکند.